

УПРАВЛІННЯ МІЖСОБИСТІСНИМИ КОНФЛІКТАМИ КВАЛІФІКОВАНИХ ФУТБОЛІСТОК

Войтенко Сергій, Гудима Степан, Поліщук Володимир

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського

Анотація

Актуальність теми. Конфлікти є невід'ємною частиною людських відносин, вони завжди існували й будуть існувати надалі, адже безконфліктне існування індивіда в суспільстві априорі неможливо.

Мета дослідження - установити зміни міжособистісних конфліктів

кваліфікованих футболісток до та після проведення експерименту. **Матеріал і методи.** У дослідженні брали участь 30 кваліфікованих футболісток, ЕГ – команда Першої ліги з футболу «ЕМС-Поділля» (Вінниця) та КГ – збірна футбольна команда ВДПУ ім. М. Коцюбинського. Методи дослідження: аналіз наукової літератури; педагогічне спостереження; анкетування, тестування, методи математичної статистики. **Результати дослідження та**

ключові висновки. За порівняльним аналізом показника «рівня агресивності» кваліфікованих футболісток після експерименту гравці КГ не вдавалися до «фізичної агресії», а в більшості були орієнтовані на «предметну агресію», яка підвищилася на 12,5%, а також «самоагресія» на 6,25%. Натомість зафіксовано зниження показника «вербальної агресії» на 6,25% і «емоційної агресії» на 6%. У КГ підвищилася на 7,2% «вербальна агресія» за рахунок «емоційної агресії». За порівняльним аналізом «стиль поведінки в конфлікті» після експерименту в ЕГ відбулося підвищення показників «співпраця» на 25,0%, в КГ на 7,13%, «суперництво» в ЕГ на 25,0%, в КГ без змін, «компроміс» в ЕГ на 12,5%, в КГ без змін. Зафіксовано зниження показників «уникнення» в обох групах на 6,25%, та «пристосування» в ЕГ на 6,25%, в КГ змін не відбулося. Зафіксовано статистично достовірні зміщення показників «рівня агресивності» у ЕГ таких 5, у КГ – 2, за «стилем поведінки в конфлікті» в ЕГ – 5, в КГ – 2 показника.

MANAGEMENT OF CONFLICTS OF QUALIFIED FOOTBALL PLAYERS

*Voitenko Serhii, Gudyma Stepan, Polishchuk
Volodymyr*

Abstract

Relevance of the research topic. Conflicts are an integral part of human relations, they have always existed and will continue to exist, because there is no conflict-free existence of an indicator in society. **The purpose of the research** is to establish changes in interpersonal conflicts of qualified football players before and after the experiment. **Material and methods.** 30 qualified football players took part in the research, the EEG team of the first league football "EMC-Podillia" (Vinnytsia) and THE KG team of the football team of the VSPU named after Michael Kotsyubynsky. Methods of research: Analysis of scientific literature; pedagogical observation; questioning, testing, methods of mathematical statistics. **Research results and key findings.** According to a comparative analysis of the index of "level of aggressiveness" of qualified players after the experiment, KG players did not resort to "physical aggression", and in the majority were oriented on "object aggression" which increased by 12,5%, and also "self-aggression" by 6,25%. On the other hand, the index of "verbal aggression" decreased by 6,25% and "emotional aggression" by 6%. In KG increased by 7,2% "verbal aggression", due to "emotional aggression". According to a comparative analysis of "style of behavior in conflict" after the experiment in the IG there was an increase in indicators of "cooperation" by 25,0%, in KG by 7,13%, "rivalry" in the EG by 25,0% in KG without changes, "compromise" in the EG by 12,5%, in KG without changes. There was a recorded decrease in indicators of "avoidance" in both groups by 6,25%, and "adaptation" in the EG by 6,25%, in KG no changes were made.

II. Науковий напрям

The statistically reliable shift of the "level of aggressiveness" in the EG of such 5, in KG – 2, according to the "style of behavior in the conflict" in the EG – 5, in KG – 2 of the indicator is recorded.

Ключові слова: вербальна агресія, фізична агресія, предметна агресія, емоційна агресія, самоагресія.

Keywords: verbal aggression, physical aggression, object aggression, emotional aggression, self-aggression.

Постановка проблеми. Конфлікти є невід’ємною частиною людських відносин, вони завжди існували й будуть існувати надалі, адже безконфліктне існування індивіда в суспільстві апіорі неможливо [4].

Конфліктні ситуації між людьми виникають скрізь, але варто відзначити, що професійна діяльність футболістів, як одна з найголовніших сфер взаємодії в команді, схильна до конфліктного протистояння найбільшою мірою [3]. Справа в тому, що значну частину свого часу футболісти проводять на тренувальних базах, взаємодіючи з тренерами, гравцями чи техперсоналом, тому не дивно, що за такого щільного графіка спілкування виникає маса протиріч, що переростають у міжособистісні конфлікти [2, 6, 9]. Проте слід зазначити, що, незважаючи на велику кількість робіт і проведених експериментів, міжособистісні конфлікти, що виникають у футболістів, вивчені найменшою мірою порівняно з іншими видами конфліктів, що існують у футбольних командах. Таким чином, актуальність теми обумовлена недостатньою вивченістю конкретних типів конфліктної поведінки між футболістками та недостатньою розробленістю механізмів регулювання міжособистісних конфліктів усередині команди.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. У сучасних умовах професійна діяльність футболісток постійно ускладнюється – спортсменки весь час перебувають у сильній напрузі, оскільки мають активно регулювати як свою поведінку, так і поведінку інших у різних ситуаціях, а це вимагає великих інтелектуальних, емоційних і психічних витрат, що, у свою чергу, дуже часто призводить до хронічної втоми й емоційного вигорання [3, 5, 6].

Деякі вчені вважають, що спорт стимулює конфліктність особистості [8, 11], інші мають протилежну точку зору, стверджуючи, що спорт є засобом зменшення конфліктних форм поведінки [10, 13]. Автори визначають двоякий погляд і характер впливу міжособистісних конфліктів на спортивну діяльність, одні з них [12, 14] припускаючи це деструктивним явищем, яке знижує ефективність дій футболісток, на противагу цьому інші висловлюють думку про можливий позитивний вплив міжособистісних конфліктів футболісток на характер їхніх дій [15].

Проте, наше дослідження спрямоване на визначення змін міжособистісних конфліктів кваліфікованих футболісток, що впливатиме на їх поведінку та результат команди.

Мета дослідження – установити зміни міжособистісних конфліктів кваліфікованих футболісток до та після проведення експерименту.

Методи дослідження. У дослідженні брали участь 30 кваліфікованих футболісток, середній вік $20,8 \pm 1,9$ р., ЕГ – команда Першої ліги з футболу «ЕМС-Поділля» (Вінниця) та КГ збірна футбольна команда Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Для вирішення поставлених завдань був застосований комплекс методів: аналіз і узагальнення літературних джерел; педагогічне спостереження; тест К.Томаса «Стилі поведінки в конфлікті»; тест-опитувальник Б. Басс і Р.Дарки «Рівень агресивності»; методи математичної статистики.

Результати дослідження. Після впровадження спеціально розробленої програми з управління міжособистісними конфліктами кваліфікованих футболісток у навчально-тренувальному та змагальному процесах, було проведено повторне тестування за тест-опитувальником Б. Басс і Р.Дарки «Рівень агресивності» та тестом К. Томаса «Стиль поведінки в конфлікті» для встановлення змін поведінки гравців ЕГ і КГ.

За порівняльним аналізом показників «Рівня агресивності» кваліфікованих футболісток ЕГ і КГ до та після експерименту зафіксовано, що футболістки ЕГ не вдавалися до фізичної агресії, а були орієнтовані на предметну агресію, до експерименту – 5 (31,25%), після – 7 (43,75%) гравців (табл. 1). Це демонструє їх послаблення внутрішньої напруженості шляхом руйнації чи ушкодження навколишніх предметів.

Таблиця 1

Порівняльний аналіз міжособистісних конфліктів ЕГ і КГ до та після експерименту

№	Показник	До експерименту		Після експерименту	
		ЕГ (n=16)	КГ (n=14)	ЕГ (n=16)	КГ (n=140)
Кількість / (%)					
Рівень агресивності					
1	Вербальна агресія	4 (25%)	3 (21,42%)	3 (18,75%)	4 (28,45%)
2	Фізична агресія	1 (6,25%)	0	0	0
3	Предметна агресія	5 (31,25%)	5 (35,71%)	7 (43,75%)	5 (35,71%)
4	Емоційна агресія	5 (31,25%)	4 (28,57%)	4 (25%)	3 (21,42%)
5	Самоагресія	1 (6,25%)	2 (14,3%)	2 (12,5%)	2 (14,3%)
Стиль поведінки в конфлікті					
1	Суперництво	7 (43,75%)	4 (28,55%)	3 (18,75%)	4 (28,45%)
2	Співпраця	4 (25%)	3 (21,42%)	8 (50%)	4 (28,55%)
3	Компроміс	2 (12,5%)	1 (7,13%)	4 (25%)	1 (14,3%)
4	Уникнення	2 (12,5%)	4 (28,57%)	1 (6,25%)	3 (21,42%)
5	Пристосування	1 (6,25%)	2 (14,3%)	0	2 (14,3%)

Зафіксовано в ЕГ зниження вербальної агресії, висловлювання словесних образ, до експерименту – 4 (25%), після – 3 (18,75%) футболістки. Також спостерігаємо зниження емоційної агресії футболісток з 31% до 25%. За показником самоагресії зафіксовано приріст даних від 6,25% до 12,5% футболісток. Це демонструє, що гравці після експерименту більше уникають конфліктних ситуацій позбуваючись своєї агресії на собі або на навколишніх предметах. У КГ зафіксовано зміну у збільшенні на одну футболістку (7,2%) вербальної агресії, за рахунок емоційної агресії, звідки відбулося переміщення гравця.

Також спостерігаємо зміни за порівняльним аналізом «Стиль поведінки в конфлікті» кваліфікованих футболісток ЕГ і КГ до та після експерименту (табл. 2). До експерименту у гравців ЕГ переважала стратегія – співробітництво та суперництво, а в КГ суперництво й уникнення. Можемо стверджувати, що в ЕГ після експерименту в управлінні міжособистісними конфліктами кваліфікованих футболісток відбулися суттєві зміни за показником «співпраця», де 8 (50%) у виборці складають футболістки з перевагою такого стилю. До експерименту цьому стилю надавали перевагу 4 (25%) футболісток. У КГ такий приріст відбувся на 7,13% (1 футболістку). Показник співпраця є найскладнішим стилем поведінки в конфліктній ситуації, але найефективнішим. Конфліктуючі сторони в процесі обговорення приходять до альтернативного рішення ситуації, яке повністю задовольняє їх потреби та сприяє збереженню міжособистісних відносин.

Таблиця 2

Порівняльна характеристика показників характеру в ЕГ і КГ до та після експерименту

Показник		До експерименту	Після експерименту	t	p
		(M ± m)	(M ± m)		
Експериментальна група (n=16)					
Рівень агресивності	Вербальна агресія	6,19 ± 1,5	4,89 ± 1,5	14,29	<0,05
	Фізична агресія	16,87±0,4	17,98±0,4	15,1	<0,05
	Предметна агресія	5,46 ± 1,1	7,64 ± 1,1	32,6	<0,001
	Емоційна агресія	4,84±0,02	3,14±0,02	14,2	<0,05
	Самоагресія	4,59 ± 3,9	6,25 ± 3,9	22,1	<0,05
Стилі поведінки в	Суперництво	5,27±0,06	3,11±0,03	15,2	<0,01
	Співпраця	4,24±0,11	7,61±0,11	32,4	<0,001
	Компроміс	3,57±0,1	4,25±0,15	15,7	<0,01
	Уникнення	4,54±0,05	3,39±0,12	10,3	<0,05
	Пристосування	4,08±0,11	3,23±0,18	11,9	<0,05
Контрольна група (n=14)					
Рівень агресивності	Вербальна агресія	5,23 ± 1,3	6,73 ± 1,3	12,16	<0,05
	Фізична агресія	42,3±0,2	42,10±0,9	6,41	> 0,05
	Предметна агресія	5,87 ± 1,3	5,69 ± 1,3	5,5	> 0,05
	Емоційна агресія	3,57±0,05	2,77±0,05	15,2	<0,05
	Самоагресія	5,12 ± 3,8	5,09 ± 3,8	8,21	> 0,05
Стилі поведінки в	Суперництво	4,6±0,06	4,42±0,06	8,12	> 0,05
	Співпраця	3,42±0,1	4,53±0,07	12,3	<0,05
	Компроміс	3,17±0,63	3,21±0,63	6,75	> 0,05
	Уникнення	4,94±0,02	3,54±0,02	11,07	<0,05
	Пристосування	4,74±0,06	4,9±0,06	9,3	> 0,05

*Примітка: * – показники, які є достовірно відмінними за T – критерієм Стюдента*

Зафіксовано суттєві зміни ЕГ за показником поведінки в конфлікті «суперництво» на 25% (4 футболістки) на відміну від КГ, де змін взагалі не відбулося. Цей стиль поведінки в конфліктних ситуаціях виражається в зусиллі гравців домогтися своїх інтересів, не приймаючи до уваги інтереси інших. Конфлікти можуть розвиватися в одноборстві, невмінні футболісток домовлятися з опонентами. Тому прийоми суперництва, що переважали у жіночої футбольної команди ЕМС-Поділля до проведення експерименту, найбільш різноманітні, звиклі гравцям і вдосконалюються ними більшою мірою. Результати відповідають даним інших досліджень, де вказано, що неодноразово застосовується стратегія – суперництво.

Натомість за показником «компроміс» у конфлікті зафіксовані позитивні зміни в ЕГ до експерименту – 2 (12,5%), після – 4 (25%) футболістки. В КГ змін не відбулося. Це демонструє порозуміння між конфлікуючими сторонами, яке досягається шляхом взаємного компромісу. Але такий спосіб вирішення конфлікту досягається лише на поверхневому рівні та в більшості є етапом пошуку відповідного рішення проблеми. Відносно позитивна результативність і простота стилю такої поведінки в конфлікті роблять компроміс доволі поширеним стилем подолання конфліктних ситуацій.

За показником поведінки в конфлікті «уникнення» відбулося зниження даних на 6,25% у випробуваних нами футболісток ЕГ і КГ у загальній виборці. Такі гравці віддаляються від конфлікту, уникаючи співпраці його вирішення. А також відмовляються захищати власні інтереси. Такий стиль поведінки не посилює зміни у міжособистісних відносинах.

За показником поведінки в конфлікті «приспосовування» в ЕГ зафіксовано зниження даних на 6,25% футболісток, в КГ без змін. Це стиль компромісу, згоди та принесення у жертву власних інтересів. Не всі гравці здатні використовувати такий стиль вирішення конфліктної ситуації, ставлячи власні інтереси нижче за інтереси суперника. Тому помічаємо незначну частку в загальній виборці.

Для виявлення статистично значущих відмінностей досліджуваних показників характеру ЕГ і КГ до та після експерименту було здійснено аналіз отриманих даних за t-критерієм Стюдента (див. табл. 2).

Найбільш виражену тенденцію до змін показників характеру виявлено в ЕГ, яка засвідчує приріст за всіма показниками. Зокрема, достовірність змін в ЕГ зафіксовано за п'яти показниками «рівня агресивності», в КГ виявлено дві зміни. Також статистично достовірні зміни в ЕГ спостерігаються за п'яти показниками «стилі поведінки в конфлікті», натомість в КГ таких два показника. Кваліфіковані футболістки ЕГ ставлять мету спільного пошуку нових альтернатив у вирішенні конфліктних ситуацій. Такі гравці намагаються спільно набувати досвіду гри, вони спроможні вислуховувати співрозмовника та викладати сутність своїх інтересів. У футболісток ЕГ простежується потреба в порозумінні своїх партнерів по команді. Такі гравці чуйні, вміють співчувати, підтримують командні зібрання, відповідально виконують доручення тренера та капітана команди. Взаємодіючи з іншими командами футболістки намагаються уникати суперечок.

Дискусія. За міжособистісними конфліктами можемо розглядати сутичку протилежно направлених цілей, інтересів і позицій кваліфікованих футболісток. Такі суперечності призводять до міжособистісних конфліктів гравчинь при підвищеному соціальному статусі та моральній гідності.

Спортивні психологи щодо окресленої проблеми виокремлюють основні мотиви – це неможливість спортсменки отримати бажаного, наявність різних поглядів на спільну проблему й існування третьої сторони (наявність провокатора конфлікту) [8]. А також фахівці аналізували структуру [7], функції [3, 10] та можливості конструктивного вирішення проблеми [14]. З'явилось розуміння того, що міжособистісний конфлікт, як соціально-психологічний феномен, є невід'ємною частиною дії спортсмена, який відіграє чималу роль у його розвитку.

Вплив конкурентних відносин, психологічного та фізичного протистояння, можливості прояву агресії, підвищеної рухової активності, високої емоційності та нервово-психічного навантаження суттєво впливатиме на формування конфлікту в команді [3]. Але такі чинники з одного боку, можуть стимулювати та формувати власні конфліктні форми поведінки – агресію [12], з іншого, вони виводять руйнівні імпульси та свідомо навчають контролювати поведінку гравців, сприяючи зниженню їх агресії [13, 15].

У підготовці кваліфікованих футболісток спортивним психологам, тренерам необхідно виявляти мотиви міжособистісних конфліктних ситуацій, які впливають на дії гравців, взаємини в команді та спільний результат.

Висновки. Кваліфіковані футболістки ЕГ після експерименту за порівняльним аналізом «рівня агресивності» не вдавалися до «фізичної агресії», а в більшості були зорієнтовані на «предметну агресію», яка підвищилася на 12,5%, а також «самоагресію» - на 6,25%. Натомість, зафіксовано зниження показника «вербальної агресії» на 6,25% та «емоційної агресії» на 6%. У КГ підвищилася на 7,2% «вербальна агресія», за рахунок «емоційної агресії», звідки перемістилася футболістка.

За порівняльним аналізом «стиль поведінки в конфлікті» після експерименту в ЕГ відбулося підвищення показників «співпраця» на 25%, в КГ на 7,13%, «суперництво» в ЕГ на 25,0%, в КГ без змін, «компроміс» в ЕГ на 12,5%, в КГ без змін. Зафіксовано зниження показників «уникнення» в обох групах на 6,25% та «приспособування» в ЕГ на 6,25%, в КГ змін не відбулося.

Зафіксовано статистично достовірні зміщення показників «рівня агресивності»: у ЕГ таких п'ять, у КГ – два, за «стилем поведінки в конфлікті» в ЕГ - п'ять, в КГ - два показника.

Перспектива подальших досліджень є порівняння міжособистісних відносин кваліфікованих гравців різних командних ігрових видів спорту.

Список літературних джерел

1. Вознюк Т. Інформативна значущість окремих психомоторних показників для оцінки ефективності змагальних дій кваліфікованих баскетболісток. Молода спортивна наука України : зб. наук. пр. з галузі фіз. культури та спорту. Львів, 2007. Вип. 11, т. 3. С. 78 - 82.
2. Войтенко С.М. Засоби регуляції спільної діяльності спортивних команд: Монографія. Вінниця: ВДПУ, 2022. 211 с.
3. Войтенко, С.М., Перепелиця, М.О. (2022) *Мотиви конфлікту кваліфікованих футболісток*. Фізична культура, спорт та здоров'я нації (14). pp. 121-126. ISSN 2071-5285
4. Захарчин Г.М., Винничук Р.О. Управління конфліктами. Навчальний посібник. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2017. 160 с.
5. Коробейніков Г., Приступа Є., Коробейніков Л., Бріскін Ю. Оцінювання психофізіологічних станів у спорті: [Монографія] /Г.Коробейніков, Львів: ЛДУФК, 2013. 312 с.

References

1. Vozniuk T. Informative significance of individual psychomotor indicators for evaluating the effectiveness of competitive actions of qualified basketball players. *Moloda sportyvna nauka Ukrainy : zb. nauk. pr. z haluzi fiz. kultury ta sportu*. Lviv, 2007. Vyp. 11, t. 3. S. 78 – 82.
2. Voitenko S.M. Means of regulating the joint activities of sports teams: *Monohrafiia*. Vinnytsia: VDPU, 2022. 211 s.
3. Voitenko, S.M., Perepelytsia, M.O. (2022) Motives of the conflict of qualified soccer players. *Fizychna kultura, sport ta zdorovia natsii* (14). pp. 121-126. ISSN 2071-5285
4. Zakharchyn H.M., Vynnychuk R.O. Conflict management. *Navchalnyi posibnyk*. Lviv: Vydavnytstvo Lvivskoi politekhniki, 2017. 160 s.
5. Korobeinikov H., Prystupa Ye., Korobeinikov L., Briskin Yu. Assessment of psychophysiological states in sports: [Monohrafiia] /Lviv : LDUFK, 2013. 312 s.
6. Kostiukevych V.M. Management of the training process of football players in the annual training cycle. 2-e yzd., dopolnennoe u dorobotannoe. Kyev : KNT, 2016, 683 p.

6. Костюкевич В.М. Управление тренировочным процессом футболистов в годичном цикле подготовки. 2-е изд., дополненное и доработанное. Киев : КНТ, 2016, 683 с.
7. Матвійчук Т.Ф. Конфліктологія: навчально-методичний посібник. Львів: Вид-во «ГАЛИЧ-ПРЕС», 2018. 76 с.
8. Ложкін Г.В., Драчук А.І., Костюкевич В.М. Психологічний клімат спортивної команди: навч.-метод. посіб. Вінниця: ВДПУ ім. М. Коцюбинського, 2006. 113с.
9. Олійник Н.А, Войтенко С.М. Психологічні особливості спортивної діяльності: Монографія. Вінниця: ВНАУ, 2020. 240 с.
10. Петровська Т.В., Кудерміна О.І. Прогнозування міжособистісних конфліктів у спортивних волейбольних командах. Конфлікти в педагогічних системах : зб. доп. наук.-практ. конф. Вінниця : ВДТУ, 1997. С. 242 – 244.
11. Ball State University, “Roommate Conflicts,” accessed June 16, 2001
12. Copeland B.W., & Wida K. (1996). Resolving team conflict: Coaching strategies to prevent negative behavior. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 67, 52–54.
13. Holt N.L., Knight C.J., & Zukiwski P. (2012). Female athletes’ perceptions of teammate conflict in sport: Implications for sport psychology consultants. *The Sport Psychologist*, 26, 135–154.
14. Kolosov A., Voitenko S., Kostiukevych V., Vozniuk T., Perepelytsia M., Svirshchuk N., & Chernyshenko T. (2022). Comparative Performance of Soccer Teams of Different Age Groups. *Teoriâ ta Metodika Fizičnogo Vihovannâ*, 22(2), 242-248. <https://doi.org/10.17309/tmfv.2022.2.14>
15. Sullivan P.J., & Feltz D.L. (2001). The relationship between intrateam conflict and cohesion within hockey teams. *Small Group Research*, 32, 342–355.
7. Matviichuk T.F. Conflictology: navchalno-metodychnyi posibnyk. Lviv: Vyd-vo «HALYCh-PRES», 2018. 76 s.
8. Lozhkin G.V. Drachuk A.I., Kostiukevich V.M. Psychological climate of a sports team: navch.-metod. posib. Vinnicia: VDPU im. M. Kociubins'kogo, 2006. 113 s.
9. Oliinyk N.A, Voitenko S.M. Psychological features of sports activities: Monohrafiia. Vynnytsia: VNAU, 2020. 240 p.
10. Petrovs'ka T.V., Kudermyna O.I. Prediction of interpersonal conflicts in sports volleyball teams. *Konflikti v pedagogichnikh sistemakh : zb. dop. nauk.-prakt. konf. Vinnicia : VDTU*, 1997. S. 242 – 244.
11. Ball State University, «Roommate Conflicts,» accessed June 16, 2001
12. Copeland B.W., & Wida K. (1996). Resolving team conflict: Coaching strategies to prevent negative behavior. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 67, 52–54.
13. Holt N.L., Knight C.J., & Zukiwski P. (2012). Female athletes’ perceptions of teammate conflict in sport: Implications for sport psychology consultants. *The Sport Psychologist*, 26, 135–154.
14. Kolosov A., Voitenko S., Kostiukevych V., Vozniuk T., Perepelytsia M., Svirshchuk N., & Chernyshenko T. (2022). Comparative Performance of Soccer Teams of Different Age Groups. *Teoriâ ta Metodika Fizičnogo Vihovannâ*, 22(2), 242-248. <https://doi.org/10.17309/tmfv.2022.2.14>
15. Sullivan P.J., & Feltz D.L. (2001). The relationship between intrateam conflict and cohesion within hockey teams. *Small Group Research*, 32, 342–355.

DOI: 10.31652/2071-5285-2023-15(34)-178-184

Відомості про авторів:

Войтенко С.М.; orcid.org/0000-0003-0025-1064; serhii.voitenko@vspu.edu.ua; Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, вул. Острозького, 32, Вінниця, 21001, Україна

Гудима С.А.; orcid.org/0000-0003-3202-0164; stepan.hudyma@vspu.edu.ua Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, вул. Острозького, 32, Вінниця, 21001, Україна

Поліщук В.М.; orcid.org/0000-0002-2325-0382; volodymyrpolishchuk@ukr.net; Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, вул. Острозького, 32, Вінниця, 21001, Україна